

ligt – så kunne jeg bedre forstå sammenhængen i det, Dansk Folkeparti stiller op med.

Dansk Folkeparti siger normalt, at hvis nogen bryder loven, så skal der falde en meget hård straf, fordi det vil få folk til at lade være med at bryde loven igen. Her har vi en minister, som helt klart har brudt grundloven, som er gået i gang med at administrere efter en lov, før den var vedtaget, men her mener Dansk Folkeparti så ikke, at man skal gå ind og straffe, eller at det har nogen betydning for, om det sker igen, om man straffer eller ej.

Jeg kan bare ikke helt forstå sammenhængen i Dansk Folkepartis politik, når man nogle steder mener, at en hård straf virker afskrækkende, men at det altså ikke er tilfældet, når det gælder ministre.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er det vel Rigsretten, der dømmer ministre. Det, vi tager stilling til, er jo, hvilken kritik vi mener en minister bør udsættes for, hvis ministeren begår noget forkert. Og her har skatteministeren begået noget, der er forkert – det er åbenbart, og det har den diskussion, der har fundet sted de seneste måneder, blotlagt.

Så sidder vi i Folketinget og diskuterer, hvilke konsekvenser det skal have, hvilken kritik vi skal udtale over for det, og så bliver vi alle sammen enige om, hvilken kritik vi skal udtale, og så står halvdelen af salen hernede i dag og synes, at det er ganske forfærdeligt. Og det eneste, der kan udledes af det, er, man har fortrudt sin opbakning til det, man selv har været med til at beslutte.

Det er da fantastisk, så kort tid der går mellem, at man i et udvalg her i Folketinget giver opbakning til en konklusion om, hvilken kritik der skal rettes mod ministeren på grund af det, han har gjort, og så til den debat, vi har her i dag. Og det er ikke hukommelsen, der svigter her, så det er andre ærinder, man er ude i. Det er da helt utroligt.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Ole Sohn som ordfører.

Kl. 16:00

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Jeg kan ikke undlade lige at kommentere hr. Kristian Thulesen Dahls lidt aggressive tilgang til

debatten. Når det måske også er et spørgsmål til Dansk Folkeparti, er det jo, fordi et parlamentarisk grundlag for en regering – hvis man kigger sådan lidt tilbage i historien – har en særlig opgave med at håndhæve regelretteden hos ministre og ikke det modsatte.

Når forundringen er stor, er det jo, fordi der, hvis man kigger tilbage på SR-regeringen, var ministre, der set i forhold til det, der er sket her, måtte gå af på grund af bagateller, eller hvis man ser tilbage på, da den tidligere statsminister i en tidligere regering var skatteminister, blev han tvunget til at gå af for langt mindre end det, den nuværende skatteminister har gjort. Og det var jo, fordi det parlamentariske grundlag sagde til regeringen: Det her går ikke. Og det var, fordi regeringslederne af sig selv sagde: Hvis vi ikke agerer, vil vi få problemer med vores parlamentariske grundlag.

Det nye er sådan set, at Dansk Folkeparti ikke har den fornemmelse, for dem drejer det sig bare om, at hvis de kan lave et eller andet med regeringen, er alt andet ligegyldigt. Det er jo det, der forundrer oppositionen. Når der så bliver stillet spørgsmål til Dansk Folkeparti, forstår jeg sådan set godt, at hr. Kristian Thulesen Dahl bliver lidt aggressiv og irriteret over det, men det er jo dybest set bare udtryk for en forundring, for det er kun det parlamentariske grundlag, der på den måde kan sikre, at en regerings regelretted er intakt.

Så vil jeg gerne sige, at det forslag til vedtagelse, der er fremsat, ubetinget er det bedst opnåelige i den parlamentariske situation, der hersker i Folketinget. Derfor er den ikke længere. Og derfor er alle selvfølgelig enige i det.

Derfor vil jeg gerne stille et spørgsmål til statsministeren. Statsministeren sagde i sin besvarelse, at statsministeren havde indskærpet over for sine ministre, at de skal overholde grundloven, men ville det modsatte have været muligt? Spørgsmålet kan også stilles på en anden måde: Justitsministeriet kontaktede Skatteministeriet og sagde, at det, de var i gang med, var i strid med grundloven, men man kørte det alligevel igennem. Det vil sige, at den procedure, der er i dag, gør, at alle ministre får besked fra Justitsministeriet, hvis de er på gale veje. Det har de også fået i den her sag, og så er det jo ikke nok at indskærpe det.

Så mit spørgsmål er: Hvilke nye retningslinjer og kontrolforanstaltninger har statsministeren iværksat for at efterleve den af Udvalget for Forretningsordenen vedtagne beretning? Der må da